

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.04.2004
KOM(2004) 324 endelig

2002/0298 (CNS)

Ændret forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2)

BEGRUNDELSE

1. Kommissionen fremsatte den 11. december 2002 et forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹.
2. Forslaget har til formål at sikre nøje ligestilling mellem de to parter, der udgør den lovgivende myndighed, med hensyn til kontrollen af Kommissionens udøvelse af beføjelserne til at gennemføre retsakter, der vedtages efter den fælles beslutningsprocedure. Parlamentets og Rådets ligestillede kontrol omfatter de gennemførelsesforanstaltninger, der har et indhold af lovgivningsmæssig karakter, dvs. hvor det drejer sig om at gennemføre væsentlige bestemmelser eller at tilpasse visse bestemmelser i basisretsakter, f.eks. tilpasning af direktiver til den videnskabelige og tekniske udvikling eller ændring af visse bilag til de pågældende direktiver. Der skal således indføres en ny forskriftsprocedure for gennemførelsesforanstaltninger til retsakter, der er vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure. Vedtagelsen af de øvrige gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages efter den fælles beslutningsprocedure, følger rådgivningsproceduren, som der ikke ændres på.
3. Rådet hørte den 10. januar 2003 Europa-Parlamentet i henhold til traktatens artikel 202.

På mødet den 2. september 2003 vedtog Europa-Parlamentet en lovgivningsmæssig beslutning, hvorved det gik ind for Kommissionens forslag, dog forudsat at Kommissionen tog hensyn til ni ændringsforslag.

4. Kommissionen er rede til at acceptere en betydelig del af Europa-Parlamentets ændringsforslag, nemlig fire ændringsforslag helt og fire delvis. Ændringsforslagene er med til at gøre den nye forskriftsprocedure klarere og stærkere. Kommissionen fremlægger hermed et ændret forslag.
5. Vedrørende de fire ændringsforslag, som Kommissionen accepterer helt:

Nogle af ændringsforslagene peger på de tilsagn, Kommissionen allerede har givet, nemlig forpligtelsen i henhold til afgørelse 1999/468/EF til at offentliggøre henvisningerne til samtlige dokumenter, som tilsendes Europa-Parlamentet, i et register, der er tilgængeligt på internettet² (ændringsforslag 9), og tilsagnene vedrørende værdipapirlovgivning (ændringsforslag 3).

Andre ændringer (ændringsforslag 4 og 5) er rent redaktionelle og har til formål at gøre teksten mere sammenhængende.

6. Vedrørende de ændringsforslag, som Kommissionen accepterer delvis:
 - 6.1. Ændringsforslag 1 omhandler Kommissionens tilsagn om at tilsende Europa-Parlamentet dokumenter. Referencen vedrørende Kommissionens fremsendelse af oplysninger til Parlamentet er den bilaterale aftale om

¹ KOM(2002) 719 endelig.

² http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/regcomito/registre.cfm?CL=fr

gennemførelsesbestemmelserne til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen³.

6.2. Ændringsforslag 2 og 6 vedrører Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne under den nye forskriftsprocedure. Kommissionen finder, at Europa-Parlamentets bemærkninger vedrørende Kommissionens valgmuligheder i tilfælde af eventuelle indsigelser fra lovgiverens side er velbegrundede. Kommissionen foreslår derfor, at forslaget ændres i overensstemmelse hermed. Hvis Parlamentet og/eller Rådet gør indsigelse mod et udkast til foranstaltninger, kan Kommissionen under hensyntagen til lovgiverens holdninger, vælge mellem fire muligheder:

- *ændring af udkastet til foranstaltninger*
- *fremlæggelse af et nyt forslag til retsakt*
- *vedtagelse af udkastet til foranstaltninger uden ændringer.* Parlamentet foreslår, at udkastet til foranstaltninger i så fald skal ledsages af en "passende udtalelse". Kommissionen bør på autonom vis kunne påtage sig sit beføjelsesansvar og må altså ikke være bundet af lovgiverens holdning. Den pågældende erklæring må således ikke kunne jævnføres med en fortolkende erklæring, der pålægger Kommissionen at fortolke den vedtagne foranstaltning på den måde, som den ene eller begge af de parter, der udgør den lovgivende myndighed, ønsker det.
- *tilbagetrækning af udkastet til foranstaltning.* Som Parlamentet foreslår det, bør Kommissionen i ekstraordinære tilfælde kunne beslutte, at det tiltag, som et udkast til foranstaltning omhandler, ikke længere er hensigtsmæssigt. I sådanne tilfælde bør Kommissionen stadig have mulighed for at trække udkastet tilbage.

Hvis den ene eller begge af de parter, der udgør den lovgivende myndighed, gør indsigelse, forpligter Kommissionen sig til at orientere lovgiveren om, hvad den agter at foretage sig i lyset af indsigelserne, med en begrundelse herfor.

Proceduren er illustreret ved et diagram i bilaget.

Sidste punktum i betragtning 6 affattes således: "*I tilfælde af uenighed mellem Kommissionen og den ene eller begge af de parter, der udgør den lovgivende myndighed, bør Kommissionen derfor, afhængigt af situationen og under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets holdninger, enten kunne fremsætte et forslag efter proceduren i EF-traktatens artikel 251, kunne vedtage det oprindelige udkast til foranstaltninger, kunne vedtage et ændret udkast eller helt kunne trække det tilbage. Kommissionen orienterer lovgiveren om, hvad den agter at foretage sig i lyset af indsigelserne, med en begrundelse herfor.*"

I artikel 1, nr. 4), affattes i artikel 5a, stk. 5 in fine, således: "*kan Kommissionen under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets holdninger enten fremsætte et forslag efter proceduren i traktatens artikel 251 eller vedtage det oprindelige udkast*

³

EFT L 256 af 10.10.2000, s. 19.

til foranstaltning, vedtage et ændret udkast eller helt trække det tilbage. Kommissionen orienterer lovgiveren om, hvad den agter at foretage sig i lyset af indsigelserne, med en begrundelse herfor."

- 6.3. Ændringsforslag 7 gør det muligt på visse betingelser at smidiggøre forskriftsproceduren i hastetilfælde. En måneds længere frist til lovgiveren til at tage stilling kan kun komme på tale, hvis Kommissionen vedtager og midlertidigt anvender gennemførelsesbestemmelser, så snart forskriftsudvalget har afgivet udtalelse. Den foreslåede tekst styrker sidstnævnte aspekt. Hvis Kommissionen derefter vælger at fremsætte et lovgivningsforslag, bør den ligeledes have mulighed for at fastholde den vedtagne foranstaltning, indtil den fælles beslutningsprocedure er afsluttet. Tilbagetrækning af foranstaltningen bør derimod ikke være en mulighed i forbindelse med haseproceduren.

I artikel 1, nr. 4), indsættes "og anvende" i første punktum i artikel 5a, stk. 6. De efterfølgende sætninger i samme stykke affattes således: *"Inden for en frist på en måned efter meddelelsen, som kan forlænges med yderligere en måned, hvis Rådet eller Parlamentet anmoder herom, kan Europa-Parlamentet - med absolut flertal blandt medlemmerne - eller Rådet - med det flertal, der gælder i henhold til traktatens artikel 205, stk. 2 - gøre indsigelse. I så fald kan Kommissionen under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets holdninger enten fremsætte et forslag efter proceduren i traktatens artikel 251, samtidig med at den evt. midlertidigt fastholder den vedtagne foranstaltning, eller fastholde foranstaltningen uændret eller ændre foranstaltningen. Kommissionen orienterer lovgiveren om, hvad den agter at foretage sig i lyset af indsigelserne, med en begrundelse herfor."*

7. Endelig kan Kommissionen ikke acceptere ændringsforslag 8 vedrørende ændring af beskyttelsesproceduren, som dette forslag slet ikke vedrører.
8. For at gøre det lettere at læse og behandle det ændrede forslag er den samlede tekst desuden anført i det følgende.

Ændret forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 202, tredje led,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 202 er det i princippet Kommissionen, der har beføjelse til at gennemføre de forskrifter, Rådet har udfærdiget, evt. sammen med Europa-Parlamentet. Kommissionen udøver beføjelserne efter vilkår, Rådet har fastsat i medfør af artikel 202 og i overensstemmelse med de rammer, der er fastsat desangående i de retsakter, der har traktaten som retsgrundlag.
- (2) Som fællesskabslovgivningen har udviklet sig, sker det oftere og oftere, at der i forbindelse med retsakter er behov for supplerende foranstaltninger, hvis principper og tekniske detaljer skal fastsættes på grundlag af relevante analyser og ekspertudtalelser inden for en passende frist. For så vidt som denne udvikling får lovgiveren til at give Kommissionen større beføjelser, bør **lovgiveren have alle oplysninger i henhold til aftale af 10. oktober 2000 mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelserne til Rådets afgørelse 1999/468/EF**⁶ om de foranstaltninger, Kommissionen har til hensigt at vedtage, **og have ret til at udtale sig**.
- (3) Bestemmelserne i afgørelse 1999/468/EF giver ikke mulighed for at tage højde for denne udvikling. Kontrollen med, om beføjelserne er overskredet, som Europa-Parlamentet i henhold til artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF skal varetage, har vist sig utilstrækkelig. Den kontrol, som Rådet i øvrigt udøver, fører evt. til en sammenblanding mellem den udøvende og den lovgivende magt eller til en blokering af beslutningsprocessen. Bestemmelserne i afgørelse 1999/468/EF kan ligeledes

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 19.

bevirke, at Kommissionen skal vedtage en retsakt, uden at udvalget har afgivet udtalelse, og uden at lovgiveren har reageret.

- (4) Afgørelse 1999/468/EF bør derfor ændres, så beslutningsprocessen bliver mere effektiv ved hjælp af en klarere ansvarsfordeling og klarere procedurer.
- (5) Ved udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, der reelt har lovgivningskarakter, idet de i væsentligt omfang ændrer den hidtidige retlige situation, er det nødvendigt, at Europa-Parlamentet og Rådet, når de fungerer som lovgivere i fællesskab, foretager en effektiv kontrol. Forskriftsproceduren bør derfor anvendes i forbindelse med generelle foranstaltninger, der har til formål at gennemføre væsentlige bestemmelser eller at tilpasse visse andre bestemmelser i basisretsakter, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251.
- (6) I sådanne tilfælde bør forskriftsproceduren tillade, at Kommissionen påtager sig sit ansvar fuldt ud ved vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelserne, efter at den har indhentet udtalelse fra udvalget, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, samtidig med at Europa-Parlamentet og Rådet kan kontrollere udøvelsen af gennemførelsesbeføjelserne. I tilfælde af uenighed mellem Kommissionen og lovgiveren **den ene eller begge af de parter, der udgør den lovgivende myndighed,** bør Kommissionen derfor, afhængigt af situationen **og under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets holdninger,** enten kunne fremsætte et forslag i henhold til **efter proceduren i EF-traktatens artikel 251,** kunne vedtage det oprindelige udkast til foranstaltninger, evt. med ændringer, **kunne vedtage et ændret udkast eller helt kunne trække det tilbage. Kommissionen orienterer lovgiveren om, hvad den agter at foretage sig i lyset af indsigelserne, med en begrundelse herfor.**
- (7) For de tilfælde, hvor de frister, der gælder for den pågældende forskriftsprocedure, ikke kan overholdes, bør der etableres en hasteprocedure, ifølge hvilken Kommissionen straks kan vedtage gennemførelsesbestemmelserne, samtidig med at Europa-Parlamentet og Rådet kan foretage efterfølgende kontrol.
- (8) De beføjelser vedrørende gennemførelse af basisretsakter, der udelukkende omfatter procedurebestemmelser eller individuelle beslutninger, bør som sådan ikke være omfattet af særlige bestemmelser om kontrol fra lovgiverens side, idet sådanne foranstaltninger skal overholde de retningslinjer og principper, der er fastsat herom i basisretsakten. Det kan dog alligevel være nyttigt for Kommissionen at høre udvalget, der består af sagkyndige repræsentanter for medlemsstaterne, om de pågældende spørgsmål. Rådgivningsproceduren bliver således den, der normalt følges, i forbindelse med nævnte gennemførelsesforanstaltninger, f.eks. ved gennemførelse af programmer med økonomisk støtte. Forvaltningsproceduren vil dermed ikke længere blive anvendt ved gennemførelse af retsakter, der er vedtaget ved den fælles beslutningsprocedure.
- (9) Denne ændring er ret begrænset, og der bør derfor på nuværende tidspunkt ikke foretages en revision af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, i andre basisretsakter end dem, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251. Sådanne vilkår berøres altså ikke af denne afgørelse. Derimod bør der foretages en revision af de vilkår, som de retsakter, der er vedtaget efter denne procedure, foreskriver, på grundlag af en

rapport, som Kommissionen skal udarbejde senest et år efter, at denne afgørelse er trådt i kraft.

(9a) Gennemførelsen af denne afgørelse berører ikke nogen af de bindende tilsagn, Kommissionen har afgivet vedrørende værdipapirlovgivning, navnlig den højtidelige erklæring, Kommissionen fremsatte over for Parlamentet den 5. februar 2002 og skrivelsen af 2. oktober 2001 fra kommissæren for det indre marked til formanden for Parlamentets Udvalg om Økonomi og Valutaspørgsmål

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse 1999/468/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Følgende indsættes som artikel 2a:

"Artikel 2a

Valget af procedure for vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger til basisretsakter, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, bygger på følgende kriterier:

- a) Rådgivningsproceduren anvendes, når gennemførelsesforanstaltningerne er individuelle foranstaltninger eller vedrører procedurer for gennemførelsen af basisretsakterne.
 - b) Forskriftsproceduren anvendes, når gennemførelsesforanstaltningerne generelt gennemfører væsentlige bestemmelser i basisretsakter eller tilpasser visse andre bestemmelser i basisretsakten."
- 2) I artikel 4, stk. 3, **og i artikel 5, stk. 3**, ændres "Med forbehold af artikel 8 vedtager Kommissionen foranstaltninger" til "Kommissionen vedtager foranstaltninger".
- 3) Artikel 5, stk. 5, udgår.
- 3a) I artikel 5, stk. 6, udgår "når det skønner det hensigtsmæssigt under hensyntagen til en sådan holdning".**
- 4) Følgende indsættes som artikel 5a:

"Artikel 5a

Forskriftsprocedure for basisretsakter vedtaget efter traktatens artikel 251

1. Kommissionen bistås af et forskriftsudvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver, eventuelt ved afstemning, udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte alt efter, hvor meget spørgsmålet haster. Det udtaler sig med det flertal, der efter traktatens artikel 205, stk. 2, gælder for afgørelser, som Rådet skal træffe på

forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget vægtes de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, som anført i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Hvis udvalget afgiver positiv udtalelse, vedtager Kommissionen det endelige udkast. Hvis udvalget afgiver negativ udtalelse eller ikke afgiver udtalelse, forelægger Kommissionen hurtigst muligt udvalget et nyt udkast, idet den bestræber sig på at tage hensyn til udvalgets holdning; udvalget kan fremsætte bemærkninger senest en måned efter, at det nye udkast er blevet forelagt. På grundlag af disse bemærkninger vedtager Kommissionen det endelige udkast. Selv om der ikke er afgivet udtalelse inden for den fastsatte frist, kan der vedtages et endeligt udkast.
4. Kommissionen sender hurtigst muligt det endelige udkast samtidig til Europa-Parlamentet og Rådet. Hvis ingen af de to institutioner gør indsigelse senest en måned efter, at udkastet er blevet fremsendt, vedtager Kommissionen den påtænkte foranstaltning. Efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet forlænges fristen til at gøre indsigelse med en måned.
5. Hvis Europa-Parlamentet - med absolut flertal blandt medlemmerne - eller Rådet - med det flertal, der gælder i henhold til traktatens artikel 205, stk. 2 - senest en måned - eller evt. to måneder, hvis fristen er forlænget - efter, at Kommissionens endelige udkast er blevet fremsendt, gør indsigelse mod det endelige udkast, ~~trækker~~ **kan** Kommissionen **under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets holdninger** enten ~~udkastet tilbage og fremsætter et forslag til retsakt efter proceduren i traktatens artikel 251, eller den vedtager den påtænkte foranstaltning, evt. efter at have ændret udkastet for at tage hensyn til indsigelserne~~ **det oprindelige udkast til foranstaltning, vedtaget et ændret udkast eller helt trække det tilbage. Kommissionen orienterer lovgiveren om, hvad den agter at foretage sig i lyset af indsigelserne, med en begrundelse herfor.**
6. Hvis fristerne for forskriftsproceduren i særlige hastetilfælde ikke kan overholdes, kan Kommissionen vedtage **og anvende** gennemførelsesforanstaltningerne efter at have indhentet udtalelse fra forskriftsudvalget, jf. stk. 2. Kommissionen meddeler dem hurtigst muligt til Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne. Senest **Inden for en frist på en måned efter meddelelsen, som kan forlænges med yderligere en måned, hvis Rådet eller Parlamentet anmoder herom,** kan Europa-Parlamentet - med absolut flertal blandt medlemmerne - eller Rådet - med det flertal, der gælder i henhold til traktatens artikel 205, stk. 2 - gøre indsigelse. I så fald kan Kommissionen **under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets holdninger enten** ~~trække den vedtagne foranstaltning tilbage og fremsætte et forslag til retsakt efter proceduren i traktatens artikel 251, samtidig med at den evt. midlertidigt fastholder den vedtagne foranstaltning, eller fastholde foranstaltningen uændret evt. med ændringer for at tage hensyn til indsigelserne~~ **eller ændre foranstaltningen. Kommissionen orienterer lovgiveren om, hvad den agter at foretage sig i lyset af indsigelserne, med en begrundelse herfor.**
7. Denne afgørelse berører ikke beskyttelses- og hasteprocedurer, der i en basisretsakt vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251 foreskrives i

tilfælde af alvorlig risiko for sikkerheden, menneskers sundhed, dyrs sundhed eller miljøet."

5) Artikel 7 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. Europa-Parlamentet og Rådet holdes regelmæssigt underrettet af Kommissionen om udvalgenes arbejde. De skal med henblik herpå have tilsendt dagsordener for udvalgenes møder, de udkast, udvalgene får forelagt vedrørende gennemførelsesforanstaltninger til retsakter, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, udvalgenes afstemningsresultater og mødeprotokoller samt lister over de myndigheder og organer, hvortil de personer, som medlemsstaterne udpeger som deres repræsentanter, er knyttet. Europa-Parlamentet skal ligeledes underrettes om enhver foranstaltning og ethvert udkast til foranstaltninger, som Kommissionen forelægger Rådet."

b) Stk. 4, sidste punktum, affattes således:

"Kommissionen offentliggør desuden en årlig redegørelse for udvalgenes arbejde."

c) Stk. 5 affattes således:

"5. ~~Henvisninger til samtlige~~ **Alle** dokumenter, som tilsendes Europa-Parlamentet i medfør af stk. 3, ~~offentliggøres~~ **skal figurere** i et register, der i det øjemed ~~er oprettet af~~ **oprettes af** Kommissionen **i 2003, og som skal være tilgængeligt på internettet.**"

6) Artikel 8 udgår.

Artikel 2

Efter forslag fra Kommissionen foretager Europa-Parlamentet og Rådet en revision af de procedurer, der er fastsat i de basisretsakter, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, på grundlag af en rapport, som Kommissionen skal udarbejde senest et år efter, at denne afgørelse er trådt i kraft.

Artikel 3

Denne afgørelse har virkning fra dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

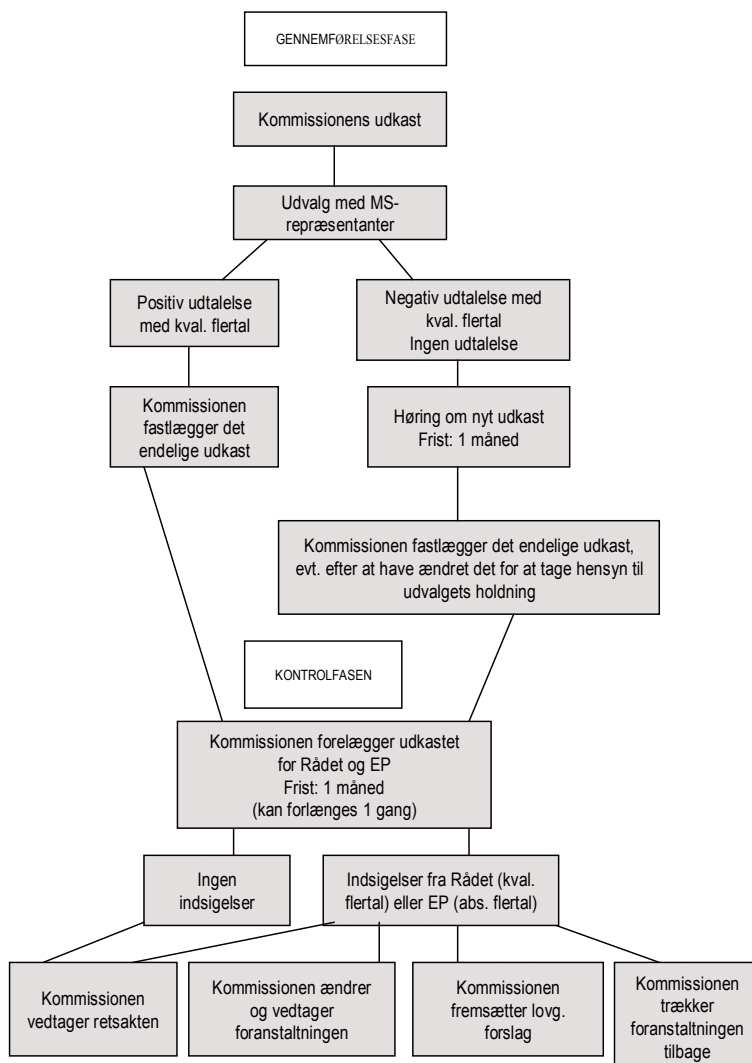
Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
[...]
Formand

BILAG

Ændret forskriftsprocedure

Forinden: lovgivningsfase (basisretsakt vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure)

Derefter: Evt. mulighed for annullationssøgsmål ved Domstolen